

Resultats turístics

El model de turisme que ha anat promovent DA, lluny d'anar cap a la desestacionalització, l'accentua, lluny d'anar cap a un turisme de més qualitat, va cap a més low-cost que necessita de menys treballadors i pitjor pagats

JOAN-MARC MIRALLES | ACTUALITZADA EL 10/02/2016 23:30

Fa pocs dies la Unió Hotelera d'Andorra feia públic el balanç de l'any 2015 del sector hotelier on constataren una baixada de l'ocupació hotelera de l'1,42% fins al 51,47%, la xifra més baixa des del 2011. Una xifra que contrasta amb l'anunci que va fer el Govern d'un increment en el nombre de turistes del 13% respecte al 2014. No és el primer cop en els darrers mesos que existeix una discrepància important entre les xifres hoteleres que ens anuncien des de l'estadística oficial i les que fa públiques el propi sector. A finals de l'any passat, des de l'UHA ja s'havia posat en dubte el balanç de la temporada d'estiu que havien fet des del ministeri de Turisme, doncs mentre la patronal notava un descens de pernoctacions, el ministeri anunciava un augment notable, fins al punt que algunes parròquies tenien un índex d'ocupació hotelera superior al 100%.

No és l'única discrepància que es pot comprovar en l'estadística oficial. Per exemple, si comparem la pernoctació mitja que dóna Govern amb la divisió del nombre de pernoctacions totals pel nombre de turistes -que recordem són els visitants que pernocten al país- ens hauria de donar exactament el mateix resultat. Però aquest no és el cas. Al 2015, Govern ens anuncia una pernoctació mitja de 2,89 nits per turista i en canvi la divisió ens dóna una pernoctació mitja de 3,04 nits per turista. Potser sembla poc, però la diferència és de més de 400.000 pernoctacions al cap de l'any entre una i l'altra xifra.

L'hoteleria és un sector clau de la nostra economia i també un indicador important de la salut del turisme al país. És per això que s'hauria de tenir el màxim rigor en el moment de fer públiques certes estadístiques. Però més enllà de les xifres de visitants o turistes, s'han d'analitzar també altres dades per veure una mica el moment en el qual ens trobem, després de gairebé 5 anys de política turística de DA.

Si mirem el nombre d'establiments hotelers, veiem que al 2011 n'hi havia 221 i a finals del 2015 n'hi havia 206. Quant a treballadors, al maig del 2015 sols hi havia 3.593 assalariats en el sector de l'hoteleria, un mínim que no s'assolia des del novembre del 1994, fa més de

20 anys. Amb tot el salari mitjà d'aquests treballadors s'ha mantingut congelat del 2011 al 2015 a nivells per sota del salari mitjà de l'hoteleria al 2008. L'estacionalitat també ha augmentat durant aquest període, amb una diferència superior al 50% entre el nombre d'assalariats en hoteleria a la temporada alta, durant 4 mesos a l'hivern, i la temporada baixa la resta de l'any. Al 2006, aquesta diferència era del 40% i a principis del segle XXI era de menys del 25%.

A la vista d'aquestes minses dades queden pocs dubtes que el sector hoteler del país i el turisme no està passant per la seva millor època. Estem lluny de veure una represa, que en canvi sí que sembla que existeixi en els països del nostre entorn. No s'acaba d'entendre què ha passat amb els més de 80 milions d'Euros que el govern de DA ha dedicat a Turisme, mitjançant Andorra Turisme. Una quantitat tan important podria haver aportat, després de 5 anys, millores notables en el turisme del país però, en canvi, seguim perdent pistonada i no s'assoleixen gairebé cap dels objectius que ens haurien d'importar: anar cap a un model turístic més estable, de més qualitat i que crea riquesa pel sector i per tot el país.

El model de turisme que ha anat promovent DA, lluny d'anar cap a la desestacionalització, l'accentua, lluny d'anar cap a un turisme de més qualitat, va cap a més low-cost que necessita de menys treballadors i pitjor pagats. De poc serveix una estadística de turistes inflada, si no es creen llocs de treball en l'hoteleria, si no pugen els sous dels seus empleats i si cada vegada som més dependents dels capricis del temps o de la situació geopolítica. Pel futur del país, no ens podem permetre persistir en aquest camí.